

योनिः

गर्भपातनात् नियमे गर्भे पातनशीलं द्रव्यं तस्मात् ।
गर्भस्य स्थावपातयोः पूर्वरूपमाह । गर्भे पत-
तोत्यादि । पतति स्थावेण पातेन वा पतित्यति
स्थावपातयोरवधिमाह ।

‘आचतुर्थात्ततो मासात् प्रसवेर्गर्भविद्रवः ।
ततः स्थिरशरीरस्य पातः पञ्चमवष्टयोः ।
आचतुर्थात् मासात् चतुर्थमासपर्यन्तम् ।
गर्भस्य विद्रवः । शोणितरूपगर्भः । सवति
शोणितमिति भोजवचनात् । स्थिरशरीरस्य
कटिनशरीरस्य गर्भस्य । गर्भपातस्य दृष्टान्तं
दर्शयति ।

‘गर्भोऽभिघातविषमासनपीडनादौः

पक्वं हमादिव फलं पतति क्षणेन ।’

यथा दृढफलं पक्वं फलमभिघातेनाकाल एव
पतति तथा गर्भोऽप्यभिघातादिना अकालेऽपि
पतति । ॥ अथ गर्भस्त्रावस्य चिकित्सा ।
‘गुर्विण्या गर्भतो रक्तं सवेद्यदि सहुमुहुः ।
तन्निरोधाय सुस्निग्धसुत्वणादिशृत् पिवेत् ।’
उत्पन्नादिगणमाह ।

‘उत्पन्नं नीलमारक्तं कङ्कारं कुतरे तथा ।
श्वेताम्बोजं मधुकसुत्वणादिरयं गणः ॥
संश्लिखितो हरत्विह दाहं दृष्ट्वा हृदामयम् ।
रक्तपित्तञ्च स्रज्जाञ्च तथा कर्हिमरोचकम् ।’
अथ गर्भपातस्य उपद्रवमाह ।

‘प्रसंशमाने गर्भे स्यादाहः शूलञ्च पार्श्वयोः ।
एडवक् प्रदरानाहौ मूत्रसङ्घञ्च जायते ।’
प्रसंशमाने पतति । ॥ अथ गर्भस्य स्थाना-
न्तरगमने चोपद्रवमाह ।

‘स्थानात् स्थानान्तरं तस्मिन् प्रयात्यपि च
जायते ।

आमपकाश्रयादौ तु चोभः पूर्वोऽप्युपद्रवाः ।’
पूर्वोऽप्युपद्रवाः पार्श्वशूलस्यः । ॥
तच्चिकित्सामाह ।

‘जिघृक्षिताः क्रियाक्षेत्रे दाहादिषु समाचरेत् ।
कुशकाशोवृक्षाणां मूलेर्गोचुरकस्य च ।
शृत् दुग्धं वितायुक्तं गर्भयथाः शूलञ्चतु परम् ।
अर्द्धद्वामधुकचुद्रान्नानैः सिद्धं पयः पिवेत् ।
शर्करामधुसंयुक्तं गुर्विणीवेदनापहम् ।’
आन्धानः पुष्पजातिः । अयं बाणपुष्प इति
गौडारी प्रविष्टः ।

‘दृक्कोष्ठामारिका गेहसम्भवान् च नृत्तिका ।
समङ्गा धातकीपुष्पं गेरिकञ्च रसाञ्जनम् ।
तथा सज्जरसञ्चेतान् यथालाभं विचूयते ।
तच्चूर्णं मधुना लिङ्गागारी प्रदरशान्तये ।’
दृक्कोष्ठामारिकासम्भवा दृक्कोष्ठामारिका
वरटो तन्निमित्तयहभवा नृत्तिका । समङ्गा
जम्बाजुः ।

‘कसेरुत्पलशृङ्गाटकत्वं वा पयसा पिवेत् ।
पक्वं वचाश्चोनाभ्यां हृद्बुधोवर्चनान्वितम् ।
आनाहे तु पिवेत् दुग्धं गुर्विणी सुखिनी
भवेत् ।’

चौवर्चलं चौहार इति लोके ।

योनिः

‘दृष्टपञ्चकम्बलानां कल्केन विपचेत् पयः ।
तत् पयो गुर्विणी पीत्वा मूत्रसङ्गाद्विसृज्यते ॥
शालीकुशकाश्रयः स्यात् शूरेण दृष्टपञ्चकम् ।
एषां मूलं दृष्टादाहपिताशृङ्गमूत्रसङ्गाद्वत् ॥ ॥
अथ प्रसूताया योनेः चत्तादेशिकित्सा ।
‘तुम्बीपत्रं तथा लोभं समभागं सुपेषयेत् ।
तेन लेपी भगे कायः शूरीं स्यादयोनिरक्षता ॥
पलाशोदुम्बरफलं तिलतेजसमन्वितम् ।
योनौ विनिर्मितं विधिना गाढीकरणसुप्तम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ ॥

अथ कुयोनिप्राप्तिकारणानि ।

“हविर्जुहति नाभौ ये गोविन्दं नाचयन्ति ये ।
जन्मन्ताम्रविद्याच सुतीर्थविमुखाच ये ॥
सुवर्णं वज्रताम्रं रत्नमङ्गं फलं जलम् ।
आर्त्तंभ्यो न प्रयच्छन्ति सर्वं सुप्ततदारकाः ॥
ब्रह्मखञ्जं स्त्रीधनानि लोभादेव हरन्ति ये ।
बलेन हृदना वापि धूर्त्वाच परवचकाः ॥
नास्तिकाः कुहकाचौरा ये चान्ये वकटतयः ।
बाणदृष्टातुरस्त्रीषु निर्दयाः सखवर्जिताः ॥
अग्निदा गरदा ये च ये चान्ये कूटवाचिणः ।
अगम्यागमिनः सर्वे ये चान्ये ग्रामयाजिनः ॥
आधाचरणसम्यग्ना वर्णादिधर्मवर्जिताः ।
देवोपदेवदुर्गचरचोयचादिसेविनः ॥
सर्वदा मादकद्रवपानमत्ता हरिद्विषः ।
देवतोच्छिष्टपतितद्रुप्राह्मभोजिनः ॥
असत्कर्मरता निवन् सर्वपातकपापिनः ।
पाषण्डधर्माचरणाः पुरोधोऽतिचोविनः ॥
पिष्टमादस्यपापस्यद्वारवागिनश्च ये ।
ये कर्ष्याञ्च लुब्धाश्च नास्तिका धर्मदूषकाः ॥
त्यजन्ति स्वाभिनं युद्धे त्यजन्ति शरणागतम् ।
गवां भूमेच हर्षारो ये चान्ये रत्नदूषकाः ॥
महाक्षेत्रेण सर्वेषु प्रतिग्रहरताच ये ।
परद्रोहरता ये च तथा ये प्राणिहिंसकाः ॥
परापवादिनः पापा देवतागुरुनिन्दकाः ॥
कुप्रतिग्राहिणः सर्वे सम्भवन्ति पुनः पुनः ॥
प्रेतराचषपेशाश्चतियं गृहकुयोनिषु ।
न तेषां सुखेष्टोऽस्ति इह लोके परच च ॥
तस्मात् त्वया निविहायं विहितं कर्मे कारयेत् ।
यज्ञं दानं तपस्वीर्थं मन्त्रं देवं गुरुं भरेत् ।
नाचरेत् कुञ्चितं कर्मे मनसा च कदाचन ।
विपानं कर्मणा दृष्ट्वा योनिर्कोटिषु दुःसहम् ॥
चतुर्भिरपि वर्षेभ्यु सैवो धर्मो निरन्तरम् ॥”

इति पाद्मोत्तरखण्डे १० अध्यायः ॥ ॥

योनिदुष्टाया असाध्वीत्वं यथा,—

“साध्वी स्त्री मादृतुल्या च सर्वथा हितकारिणी ।
असाध्वी वैरतुल्या च शत्रुसन्तापदायिका ।
सुखदुष्टा योनिदुष्टा चैवासाध्वीति विश्रुता ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते गणपतिखण्डे २ अध्यायः ॥ ॥
पापपुण्यफलं अधर्मात्मनो निप्राप्तियथा,—
“पापपुण्यफलं लोके प्रत्यक्षं खलु दृश्यते ।
देवदानयमानुषात्यैकत्वं क्षम्योनिता ।
नानायोनिषु जन्मानि नानायाधिप्रीडिताः ।

योनिः

मरणं बाणदृष्टानामन्वत्वं कुञ्जता तथा ॥
रेवर्थं सुदरिद्रत्वं पाण्डित्यं मूर्खता तथा ।
एताश्चराचरे लोके भवन्ति कथमन्यथा ॥”

इति पाद्मोत्तरखण्डे २१ अध्यायः ॥ ॥

पक्षियोनिप्राप्तिकारणं यथा,—

“इति श्रुतकथो विप्र ! सारसं प्राह वानरः ।
सम्यक्वेति भवान् नूनं त्वं कथं पक्षिणां गतः ।
दृष्टान्तमेतं कथय श्रोतुमिच्छामि सारस ! ॥

सारस उवाच ।

कथयिष्यामि तत् कर्मे येनाहं दुर्गतिं गतः ।
पक्षियोनिं गतो येन तत् सर्वं श्रोतुमर्हसि ॥
धान्यसारीशतं सायसुतदृष्टं हि त्वया पुरा ।
बहुभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च नमोदायाः परिग्रहे ॥
पौरोहित्यमदातोभोभाङ्गचयित्वा दिवांक्षता ।
किञ्चिद्वा तु तेभ्यश्च यद्वीतमखिलं मया ॥
विप्रसाधारणद्वययद्व्योत्पन्नपातकात् ।
पतितः कालखन्धेन नरके रक्तकर्मैः ॥
वक्तुमत्र न शक्नोमि दुःखं वानर ! नारकम् ।
देवात् कथमपि प्राप्त उत्तारो नरकामुधेः ॥
मया यदि तथापीह शक्नुनत्वमुपस्थितम् ।
अपहृत्य पुरा कांस्यभाजनं भगिनीयहात् ।
द्वतकर्त्रे मया दत्तं तेन मे सारसी गतिः ॥
इयञ्च ब्राह्मण्यो पूर्वं कांस्यचौरी सुदारुणा ।
तेनेह सारसी जाता मद्भायां सहधर्मिणी ॥”

इति तत्रैव १६ । २० अध्यायौ ॥ ॥

पापिनां नरकभोगानन्तरं स्थावरादियोनिप्राप्ति-
र्यथा,—

“स्थावराः क्षमयोऽज्ञाश्च पक्षिणः पशवो नराः ।
धार्मिकाश्चिदश्लाघ्योऽपि च यथाक्रमम् ॥
सहस्रभागप्रथमा द्वितीयातुक्रमाक्षया ।
सर्वे ह्येते महाभाग यावन्मुक्तिमवाप्नुयाः ॥”

इति विष्णुपुराणे २ अंशे ५ अध्यायः ॥

“पापिनां नरकभोगानन्तरं स्थावराद्यास्तरो-
तरसुतुक्कटासु नवधा भिन्नासु योनिषु जन्मक्रम-
माह । स्थावरा इति । अज्ञा मत्स्यादयः ।
धार्मिका नरेभ्यः पुण्यविशेषेण केचित्कोषि-
णश्च सुसुखवच्च यथाक्रमं भवन्तीति शेषः ।
तेषाञ्च पूर्वबाहुल्यसुतरोचरात्पल्लवाह सह-
स्रेति । द्वितीयातुक्रमाः द्वितीयोऽनुक्रम उद्देशो
येषां द्वितीयस्थानेऽनुक्रान्ता ये क्रमपक्षे सहस्र-
भागप्रथमाः सहस्रभागाः सहस्रगुणाः प्रथमाः
प्रथमनिर्दिष्टाः स्थावरा येषां ते । क्षमिभ्यः
सहस्रगुणमधिकाः स्थावराः । तत्सहस्रतम-
भागाः क्षमयः इत्यर्थः । पञ्चम्यनापठेऽपि
द्वितीयस्थानेऽनुक्रान्तात् क्षमिवर्गात् सहस्रगुणाः
स्थावरा इत्येवार्थः । तथा सर्वे ह्येते इति ।
यथा स्थावराः स्थानान्तरनिर्दिष्टेभ्यः क्षमिभ्यः
सहस्रगुणमधिकाः । तथा क्षमयः स्थानान्तर-
निर्दिष्टेभ्योऽज्ञेभ्यः सहस्रगुणमधिकाः । एवं
पञ्चादिविषयि द्रष्टव्यम् । मोक्षं सम्यगाश्रयन्ति
इति मोक्षसमाश्रया सुसुखवो ज्ञाननिष्ठाकृत-
पथन्तमेवं पूर्वपूर्वादुत्तरोचरान्मूलतः जन्म-